[Side 1:]

GENERALDIREKTØREN FOR MILJØBESKYTTELSE

Warszawa, den 12. august 2026

DOOŚ-WDŚI.420.33.2025.SP.12

AFGØRELSE

Generaldirektøren for Miljøbeskyttelse træffer efter behandling af klagen af 30. oktober 2025 fra Elektrownia Wiatrowa Baltica - 1 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością over afgørelsen af 17. oktober 2025 truffet af den regionale direktør for miljøbeskyttelse i Gdańsk, ref. nr.: RDOŚ-Gd-WOO.420.59.2023.AM.42, der fastlægger de miljømæssige betingelser for gennemførelsen af projektet med titlen: »Morska Farma Wiatrowa Baltica-1«, på grundlag af artikel 138, stk. 1, nr. 2, i lov af 14. juni 1960 – lov om administrativ sagsbehandling (Polens Lovtidende af 2025, pos. 1691), i det følgende benævnt »k.p.a.«, artikel 71, stk. 2, nr. 1 og nr. 2, og artikel 82, stk. 1, nr. 4, i lov af 3. oktober 2008 om adgang til oplysninger om miljøet og dets beskyttelse, offentlighedens deltagelse i miljøbeskyttelsen samt miljøkonsekvensvurderinger (Polens Lovtidende af 2026, pos. 670), i det følgende benævnt »u.o.o.ś.«, følgende afgørelse:

1. **punkt F i afgørelsen med følgende ordlyd ophæves:**
   »Det fastslås, at der skal foretages en fornyet miljøkonsekvensvurdering som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af byggetilladelse, med særlig vægt på:
   1. Fastlæggelse af fundamenteringsmetoder og præcis angivelse af det areal, der permanent optages til fundamenter, og på dette grundlag en vurdering af denne investeringsfases indvirkning på de enkelte komponenter i det naturlige miljø, herunder en analyse af metoderne til vedligeholdelse af konstruktionselementerne i MFW Baltica-1.
   2. Fastlæggelse af placeringen og parametrene for de enkelte vindmøller og platforme samt disse elementers indvirkning på områdets tilgængelighed for dyr, herunder især havfugle og havpattedyr, samt fastlæggelse af indvirkningen på fuglenes langdistancetrækruter og lokale flyvninger.
   3. Fastlæggelse af de centrale parametre for vindmøllerne.
   4. Angivelse af den nøjagtige placering og parametrene for de havbaserede elstationer samt typen og størrelsen af de fundamenter, som de skal funderes på.
   5. Modelberegninger vedrørende fuglekollisioner, der skal baseres på parametrene for vindmøllerne i MFW Baltica-1-området.
   6. Forslag til løsninger, der minimerer støjpåvirkningen og reducerer rækkevidden af denne, i overensstemmelse med de valgte fundamenteringsmetoder.

[Side 2:]

7. En analyse af berettigelsen af at anvende et system til midlertidig nedlukning af enkelte vindmøller eller grupper af vindmøller i perioder med intensivt fugletræk for et større antal fuglearter, der flyver i en højde, hvor der er risiko for kollision.

I forbindelse med den fornyede miljøkonsekvensvurdering konstateres der ingen forpligtelse til at gennemføre sagsbehandling vedrørende grænseoverskridende miljøpåvirkninger i henhold til artikel 104 i u.o.o.ś.«

og i dette omfang træffes følgende afgørelse:

»Jeg fastslår, at der ikke er pligt til at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering af projektet eller sagsbehandling vedrørende grænseoverskridende miljøpåvirkning som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, i u.o.o.ś.«

Begrundelse

Ved den i afgørelsens konklusion nævnte afgørelse fastsatte RDOŚ i Gdańsk efter behandling af ansøgningen af 24. juli 2023 fra Elektrownia Wiatrowa Baltica - 1 sp. z o.o. på grundlag af artikel 71, stk. 2, nr. 1 og nr. 2, samt artikel 82 i u.o.o.ś. de miljømæssige betingelser for gennemførelsen af projektet.

Elektrownia Wiatrowa Baltica - 1 sp. z o.o. indgav delvis klage over ovennævnte afgørelse, dvs. vedrørende punkt F, hvor selskabet påpegede en overtrædelse af:

1. artikel 7, artikel 77, stk. 1, og artikel 80 i k.p.a. i forbindelse med artikel 82, stk. 2, i u.o.o.ś. ved at undlade at foretage en fastlæggelse af de faktiske omstændigheder vedrørende forudsætningerne for at pålægge en forpligtelse i den anfægtede afgørelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af en byggetilladelse og *ved på forhånd* at antage, at en model for miljøkonsekvensvurdering baseret på projektets parametergrænser under alle omstændigheder taler for at pålægge en sådan forpligtelse, uafhængigt af sagens individuelle omstændigheder, hvilket udgjorde en tilsidesættelse af princippet om objektiv sandhed, og som følge heraf blev den nævnte forpligtelse pålagt klageren på trods af manglende faktiske forudsætninger herfor;
2. artikel 6, artikel 7 og artikel 77, stk. 1, i k.p.a. i forbindelse med artikel 82, stk. 2, i u.o.o.ś. ved primært at lade sig lede af de generelle teser indeholdt i »Retningslinjer for vurdering af miljøpåvirkningen fra havvindmølleparker«, udarbejdet af Maciej Stryjecki og hans team i 2025 på foranledning af GDOŚ, som er et vejledende dokument, der ikke udgør en kilde til alment gældende ret, i stedet for de individuelle faktiske omstændigheder i den pågældende sag, som myndigheden selv havde fastslået, og som talte for at pålægge en forpligtelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering, hvilket udgjorde en overtrædelse af legalitetsprincippet og forvaltningsmyndighedernes pligt til en alsidig og udtømmende fastlæggelse af sagens faktiske omstændigheder, og hvilket ligeledes førte til en ubegrundet pålæggelse af en sådan forpligtelse på klageren;
3. artikel 7, artikel 77, stk. 1, artikel 107, stk. 3, og artikel 11 i k.p.a. ved en selektiv

analyse af bevismaterialet, der kom til udtryk ved, at de faktiske omstændigheder, som klageren havde fremført, blev udeladt, hvilket i sig selv også udgjorde en tilsidesættelse af princippet om at forklare og begrunde afgørelsen over for parten, idet der i begrundelsen for afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober

[Side 3:]

2025 blev set bort fra selskabets standpunkt og dets argumenter imod, at det blev pålagt en forpligtelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering;

4. artikel 8, stk. 2, i k.p.a. ved uden berettiget grund at afvige fra den fastlagte praksis for afgørelse af sager med samme faktiske og retlige omstændigheder, hvilket kom til udtryk ved at pålægge klageren en forpligtelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering, selvom førsteinstansmyndigheden blandt andet i en tilsvarende sag vedrørende fastlæggelsen af de miljømæssige betingelser for gennemførelsen af projektet »Morska Farma Wiatrowa Baltica« på anmodning af enheder, der tilhører samme koncern som selskabet, ikke pålagde sådanne forpligtelser;
5. artikel 8, stk. 1, i k.p.a. ved at tilsidesætte princippet om at skabe tillid til de offentlige myndigheder, hvilket kom til udtryk i en overtrædelse af kravet om proportionalitet og ligebehandling, bestående i at pålægge selskabet en forpligtelse til at gennemføre en fornyet vurdering, på samme måde som i afgørelser om miljømæssige betingelser, der er truffet for andre havvindmølleparker, og med henvisning til de samme kriterier, selv om der mellem disse sager var vidtgående forskelle i de faktiske omstændigheder, som i den foreliggende sag – i modsætning til andre sager – ikke talte for, at RDOŚ i Gdańsk i sin afgørelse af 17. oktober 2025 pålagde en forpligtelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering;
6. artikel 107, stk. 3, i k.p.a. i forbindelse med artikel 82, stk. 1, nr. 4, i forbindelse med stk. 2a og artikel 85, stk. 2, nr. 1, litra c, i u.o.o.ś. ved at fastlægge omfanget af den fornyede vurdering i detaljer uden at fremlægge nogen begrundelse herfor og uden at henvise til konkrete faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, der taler for netop dette omfang.

Desuden har selskabet på grundlag af artikel 138, stk. 1, nr. 2, i k.p.a. og artikel 76, stk. 6, i forbindelse med stk. 1, nr. 1, i loven af 17. december 2020 om fremme af elproduktion i havvindmølleparker (Polens Lovtidende af 2025, pos. 498, med ændringer) anmodet om ophævelse af punkt F i konklusionen i afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk.

GDOŚ har fastslået og vurderet følgende.

Som det fremgår af artikel 127, stk. 3, i u.o.o.ś., fungerer GDOŚ som en overordnet myndighed i henhold til k.p.a. i forhold til de regionale direktører for miljøbeskyttelse, og er derfor i overensstemmelse med artikel 127, stk. 2, i k.p.a. den kompetente myndighed til at behandle klagen over afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk.

Afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober 2025 blev forkyndt for selskabet den 17. oktober 2025. Den fjorten dages frist for at indgive klage over ovennævnte afgørelse udløb i henhold til

artikel 129, stk. 2, i k.p.a. den 31. oktober 2025. Selskabets klage blev indgivet den 30. oktober 2025, hvorved den lovbestemte frist blev overholdt.
Det planlagte projekt består i opførelsen af en havvindmøllepark med en maksimal nominel effekt på 900 MW i den polske eksklusive økonomiske zone. Som led i projektet vil der blive opført fra 36 havvindmøller med en effekt på

[Side 4:]

25 MW pr. vindmølle til 60 havvindmøller med en effekt på 15 MW pr. vindmølle. Derudover vil der blive opført 1-4 havbaserede elstationer, og der vil blive lagt elkabler med en længde på op til 140 km. Investoren har forudset muligheden for at opføre en helikopterlandingsplads, en såkaldt helipad, på platformen til den havbaserede elstation.

Opførelsen af havvindmølleparken Baltica-1 er planlagt på den østlige side af Ławica Środkowa, ca. 75 km nord for kystlinjen, på højde med kommunerne Smołdzino og Łeba i Pommern-provinsen samt 550 m fra grænsen mellem Polens og Sveriges eksklusive økonomiske zoner. Området for MFW Baltica-1 dækker et areal på 85,53 km² og er omfattet af bestemmelserne i den maritime fysiske plan for de indre farvande, territorialfarvandet og den eksklusive økonomiske zone. I henhold til bilag nr. 1 til Ministerrådets bekendtgørelse af 14. april 2021 om vedtagelse af den maritime fysiske plan for de indre farvande, territorialfarvandet og den eksklusive økonomiske zone i målestok 1:200 000 (Polens Lovtidende af 2021, pos. 935 med ændringer) vil det planlagte projekt blive placeret inden for grænserne af vandområdet POM.60.E, hvis primære funktion er produktion af vedvarende energi. Opførelsen af MFW Baltica-1 i dette vandområde er derfor i overensstemmelse med dets formål.

Projektet hører til de projekter, der altid kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, som omhandlet i § 2, stk. 1, nr. 5, i Ministerrådets bekendtgørelse af 9. november 2019 om projekter, der kan have en væsentlig indvirkning på miljøet (Polens Lovtidende, pos. 1839, med ændringer), i det følgende benævnt »r.o.o.ś.«, dvs. anlæg, der anvender vindenergi til produktion af elektricitet: med en samlet nominel effekt på mindst 100 MW, beliggende i Republikken Polens havområder.

Som led i det planlagte projekt kan der desuden gennemføres et projekt, der henhører under de projekter, der potentielt kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, som er anført i § 3, stk. 1, nr. 61, i r.o.o.ś., dvs. andre lufthavne end dem, der er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 30, eller landingspladser, med undtagelse af de landingspladser, der er omhandlet i sundhedsministerens bekendtgørelse af 27. juni 2019 om hospitalets akutafdeling (Polens Lovtidende, pos. 1213).

Da projektet er klassificeret som et projekt, der altid kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, i henhold til § 2, stk. 1, nr. 5, i r.o.o.ś., kræver projektet, at der indhentes en afgørelse om miljømæssige betingelser i henhold til artikel 71, stk. 2, nr. 1, i u.o.o.ś. I henhold til artikel 75, stk. 1, nr. 1, litra c, og stk. 1a i u.o.o.ś. er RDOŚ i Gdańsk den kompetente myndighed til at udstede en afgørelse om miljømæssige betingelser for det pågældende projekt.

Klageinstansen har analyseret behovet for at pålægge en fornyet miljøkonsekvensvurdering som angivet i afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober 2025 med hensyn til vurderingens omfang, som angivet i det anfægtede punkt F, samt til oplysningerne i rapporten om projektets indvirkning på miljøet, hvilket førte til følgende konklusioner.

Efter en fornyet behandling af sagen fandt klageinstansen, at der ikke er grundlag for at fastslå, at der er behov for at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering af projektet.

[Side 5:]

Det indsamlede bevismateriale, især rapporten, giver nemlig en omfattende beskrivelse af det planlagte projekt, dets grundlæggende tekniske parametre, det geografiske omfang, gennemførelsesfaser og de forventede miljøpåvirkninger samt indeholder en analyse af projektalternativer, en vurdering af kumulative og grænseoverskridende påvirkninger, en identifikation af risikoen for ulykker samt en beskrivelse af afbødende foranstaltninger og forslag til overvågning. Rapporten er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 66 i u.o.o.ś. samt i overensstemmelse med de krav, der er fastsat af RDOŚ i Gdańsk i den processuelle afgørelse af 15. februar 2024, ref.nr.: RDOŚ-Gd-WOO.420.59.2023.AM.13, der fastlægger rapportens omfang, og dette materiale er derfor tilstrækkeligt til at foretage en miljøkonsekvensvurdering af projektet uden behov for en fornyet vurdering.

Efter klageinstansens opfattelse er der ikke grundlag for at opretholde forpligtelsen til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering for så vidt angår fundamenteringsmetoder og arealer, der permanent optages til fundamenter, da disse spørgsmål er beskrevet og analyseret med hensyn til miljøpåvirkningen i rapporten og i bilag 2 til rapporten med titlen: »Modellering af spredningen af suspenderet materiale«. På side 59-70 i rapporten præsenteres mulige konstruktionsløsninger for fundamenter, mens de tekniske parametre for de enkelte fundamenttyper til vindmøller er angivet i tabellerne 3.7-3.11, dvs. for monopælfundamenter, jacketfundamenter på pæle, jacketfundamenter på sugebøtter (SBJ) og gravitationsfundamenter. Parametrene for fundamenter til havbaserede elstationer er derimod præsenteret i tabel 3.11 på side 75 i rapporten. Det betyder, at rapporten indeholder en beskrivelse af de analyserede fundamenteringsteknologier sammen med deres tekniske parametre.
Disse emner er uddybet i bilag 2 til rapporten, hvor der på side 29 beskrives de teknologiske forudsætninger vedrørende fundamentering og undervandsarbejde, og i tabel 3.2 på side 30 præsenteres forudsætningerne for uddybningsarbejder ved en gravitationsbaseret støttekonstruktion til turbiner med en effekt på 25 MW og 14/15 MW. Derefter blev der som led i beregningsscenarierne på side 46–66 foretaget en analyse af forberedelsen af undergrunden til gravitationsbaserede støttekonstruktioner, både i kohæsive og ikke-kohæsive jordarter, samt neddrivning af en pæl med en diameter på 12 m i havbunden, hvilket gjorde det muligt at bestemme spredningen af suspenderede partikler, deres koncentration i vandmassen samt aflejringen af sedimenter på havbunden som følge af forskellige fundamenteringsmetoder. I tabellerne 6.1–6.4 på side 117–123 i bilaget angives de maksimale rækkevidder for koncentrationer, tykkelsen af det nydannede sediment samt opholdstiden i vandsøjlen for

suspenderet materiale med en koncentration på over 5 $mg \cdot l^{-1}$. Analysen viste, at virkningen af suspenderede partikler er lokal og kortvarig, og selv i konservative scenarier overstiger opholdstiden for suspenderede partikler med en koncentration på over 5 $mg \cdot l^{-1}$ som regel ikke 21 timer for en mobil kilde og 24 timer for en stationær kilde, mens denne tid i de kumulative scenarier, der analyseres på s. 115–116, forlænges til henholdsvis 31 timer og 72 timer. Det blev også påpeget, at hvad angår påvirkningen af suspenderede partikler, er gravitationsfundamentering den løsning, der medfører den største indgriben, mens fundamentering ved hjælp af pæle, herunder monopæle og jacketkonstruktioner, udgør en løsning med en mindre indgriben i havbunden. Ovenstående

[Side 6:]

betyder, at rapporten indeholder en analyse af miljøpåvirkningen ved fundering af forskellige fundamenttyper i havbunden.

Rapporten indeholder også data, der gør det muligt at bestemme omfanget af fundamenternes permanente beslaglæggelse af havbundsareal. Af teksten på side 280 i rapporten fremgår det, at hvis projektet gennemføres i den valgte variant, vil ændringer i overfladesedimenternes karakter omfatte den del af havbunden, hvor fundamenterne til maksimalt 60 vindmøller og maksimalt 4 MSE skal installeres, med et areal på 1,33 km^2, dvs. højst 1,56 % af arealet af MFW Baltica-1. Dette tal er anvendt i analyserne af påvirkningen på makrozoobentos på side 298 og i de efterfølgende kapitler i rapporten. Af side 365 i rapporten fremgår det derimod, at tabet af hårdbundshabitater desuden vil udgøre blot 0,04–0,05 km^2 (0,05 %–0,06 % af arealet i MFW Baltica-1-området).

Efter andeninstansmyndighedens opfattelse er det maksimale havbundsareal, der planlægges anvendt til fundamenter, så lille i forhold til det samlede areal for det planlagte projekt, at ændringer i dette areal ikke vil medføre ændringer i miljøpåvirkningen, der kræver en fornyet miljøkonsekvensvurdering.

Desuden er der i rapporten foretaget en analyse af de virkninger, der er forbundet med beslaglæggelsen af det maksimale havbundsareal (fundamenterings- og driftsfasen) på de enkelte komponenter i det naturlige miljø. Hvad angår bundens geologiske opbygning og relief, er omfanget og betydningen af påvirkningerne vurderet på s. 276-278 i rapporten, hvad angår kvaliteten af havvand og bundsedimenter på s. 281 og 288 i rapporten, mens vurderingen vedrørende makrozoobentos findes på s. 298–307 i rapporten, hvor de tekniske parametre, der er relevante for denne miljøkomponent, de bentiske samfunds følsomhed samt en vurdering af indvirkningernes omfang og betydning er sammenstillet. Indvirkningen på fiskefaunaen er beskrevet på side 314-320 i rapporten. Ovenstående betyder, at rapporten indeholder en analyse af fundamenteringsmetoderne og omfanget af beslaglæggelsen af havbundsareal samt en vurdering af indvirkningen på havbunden, bundsedimenter, vandkvalitet, bentos, fisk og havpattedyr, dvs. de påvirkninger, der skulle omfattes af en fornyet miljøkonsekvensvurdering.

Hvad angår analysen af vedligeholdelsesmetoderne for konstruktionselementerne i MFW

Baltica-1 i den del, der vedrører driftsfasen, angives de planlagte foranstaltninger på side 100 i rapporten, og i tabel 4.7 på side 101 i rapporten præsenteres et eksempel på en tidsplan for eftersyn og reparationer af elementer i MFW Baltica-1. Der er ganske vist ikke angivet konkrete materialer og stoffer, der vil blive anvendt til vedligeholdelse og reparation af konstruktionselementerne i MFW Baltica-1, men i beskrivelsen af udledninger af stoffer til miljøet, f.eks. i forbindelse med affaldsproduktion, er der taget højde for det affald, der genereres som led i disse aktiviteter. Desuden er reglerne for udførelse af vedligeholdelse og renoveringer i havområder omfattet af gennemførelsesbestemmelserne, og reglerne for håndtering af rester af stoffer, der anvendes under vedligeholdelsen, er som beskrevet i rapporten vedrørende håndtering af affald og stoffer, der kan forårsage forurening af havvand. Desuden udgør den nøjagtige beskrivelse af vedligeholdelsen af havvindmølleparkens konstruktionselementer ifølge GDOŚ' udtalelse ikke en så væsentlig kilde til miljøpåvirkning, at der af denne grund skal pålægges en forpligtelse til at foretage en fornyet miljøkonsekvensvurdering af det planlagte projekt.

6

[Side 7:]

Med hensyn til forpligtelsen til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering under hensyntagen til:

– fastlæggelse af placeringen og parametrene for de enkelte vindmøller og platforme samt disse elementers indvirkning på områdets tilgængelighed for dyr, herunder især havfugle og havpattedyr, samt projektets indvirkning på fuglenes langdistancetrækruter og lokale flyvninger,

– modelberegninger vedrørende fuglekollisioner, som skal baseres på parametrene for vindmøllerne i MFW Baltica-1-området,

indeholder rapporten efter GDOŚ's opfattelse tilstrækkelige data om dette emne. De grundlæggende parametre for det planlagte projekt er angivet i tabel 1.1 på side 34 i rapporten og tabel 3.1 på side 52, hvor vindmølleparkens maksimale effekt, antallet af vindmøller, den enkelte vindmølles effektområde samt antallet af havbaserede elstationer er angivet, mens grænserne for havvindmølleparkområdet, området for opførelse af vindmøller, havbaserede elstationer og kabelføringer er angivet i tabellerne 3.2–3.4 på side 53–55 i rapporten.

Rapporten indeholder desuden materiale, der gør det muligt at vurdere indvirkningen af placeringen og parametrene for vindmøllerne og elplatformene på havvindmølleparkens tilgængelighed for dyr. Med hensyn til havpattedyr præsenteres resultaterne af overvågningen af marsvinenes aktivitet samt observationer af sæler, som er anført på side 196–209 i rapporten, hvilket har gjort det muligt at kortlægge disse dyregruppers brug af det analyserede område. Derefter blev virkningerne af opførelsen og driften af havvindmølleparken for havpattedyr analyseret, herunder indvirkningen af konstruktionernes tilstedeværelse samt støj i anlægs- og driftsfasen, hvilket fremgår af tabellerne 10.28–10.34 på side 320–329 i rapporten samt tabellerne 10.71–10.73 på side 377–381 i rapporten.

Som resultat af analysen påpeges det i rapporten, at der i driftsfasen af MFW Baltica-1 ikke forventes nogen væsentlig negativ indvirkning på havpattedyr. Resultaterne af den akustiske

modellering viste, at støj fra de kørende turbiner vil have en ubetydelig indvirkning på marsvin, både hvad angår risikoen for høreskader og adfærdsændringer, og at de potentielle påvirkningszoner vil være små i forhold til vindmølleparkens areal. Der forventes heller ikke væsentlige virkninger for sæler som følge af driftsstøj. Derimod kan genopbygningen af levesteder og reveffekten bidrage til at øge tilgængeligheden af fødegrundlaget og områdets tiltrækningskraft for havpattedyr. Desuden vil trafikken af serviceskibe være begrænset, hvorfor dens indvirkning er vurderet som begrænset.

Tilsvarende omhandler rapporten projektets indvirkning på havfugle og trækfugle. Rapporten og bilag 5 med titlen: »Vurdering af MFW Baltica-1's indvirkning på trækfugle med hensyn til barriereeffekten og risikoen for kollisioner baseret på modelberegninger« indeholder materiale, der gør det muligt at gennemføre en sådan analyse. I tabel 8.1 på side 268 i rapporten præsenteres parametrene for MFW Baltica-1, der er inddraget i modelleringen af kollisionsrisikoen. Indgangsdata vedrørende antal fugle, artssammensætning, estimater af antallet af trækkende fugle og flyvehøjde for trækfugle er indeholdt i tabellerne 7.9–7.15 på side 209–221. Derudover vises flyveretningerne for alle fugle, der er registreret på forskningsstationen, i figurerne på side 218. Indgangsdata vedrørende havfugle: artslisten for havfugle og vandfugle samt antallet af fugle og de enkelte arters procentvise andel af

[Side 8:]

den samlede forekomst af fugle på vandet er præsenteret i tabellerne 7.16–7.19 i rapporten. Analyserne vedrørende trækfugle findes på side 209–234, og den geografiske fordeling af havfugle er vist i figurerne på side 230–233 i rapporten. Rapporten omfatter således både oplysninger om fuglenes lokale udnyttelse af området og data vedrørende træk, herunder trækveje gennem det område, hvor den planlagte vindmøllepark skal ligge. Virkningen af placeringen af vindmøller og elplatforme på trækfugle er vurderet separat med hensyn til barriereeffekten og risikoen for kollision; resultaterne af denne vurdering fremgår af tabellerne 10.74–10.78 på side 382–386 i rapporten, og for anlægsfasen er disse oplysninger desuden angivet i tabellerne 10.35–10.37 på side 329–333 i rapporten. Resultaterne af MFW-Baltica-1's indvirkning på trækfugle er præsenteret på side 382–388 i rapporten, herunder bl.a. i tabellerne 10.74–10.78, der vedrører barriereeffekten og kollisionsrisikoen for trækfugle.

I forbindelse med fuglenes langdistancetrækruter blev det påpeget, at trækket gennem området for den planlagte havvindmøllepark Baltica-1 foregår på bred front, og vindmølleparkens indvirkning på trækforløbet blev analyseret med hensyn til barriereeffekten og forlængelsen af flyveruterne. Det blev især påpeget, at den forventede forlængelse af trækvejen er af begrænset karakter, og for de analyserede arter blev stigningen i rutelængden og det dermed forbundne energiforbrug kvantitativt estimeret. Den påtvungne ændring af ruten for at omgå MFW Baltica-1 forlænger ruten med gennemsnitligt 21 km, hvilket forlænger trækvejene med gennemsnitligt 1,25 % og for tranerne med 0,25 %. Forlængelsen af ruten med 21 km som følge af barriereeffekten fra MFW Baltica-1 vil kun i ubetydelig grad øge energiforbruget til at tilbagelægge ruten. Derudover vil der for spurvefugle, der hovedsageligt tilbagelægger deres trækvej om natten og i store højder (over rotorens rækkevidde), ikke opstå nogen barriereeffekt, da fuglene vil flyve over MFW Baltica-1. Derfor blev betydningen af

påvirkningen i forbindelse med barriereeffekten for alle fuglegrupper og arter, der indgik i analysen, anset for at være ubetydelig.

Derimod blev risikoen for fuglekollisioner med vindmølleparkens komponenter, som blev analyseret for den valgte variant, vurderet som ubetydelig eller af mindre betydning for alle de medtagne arter og artsgrupper. Modelleringsresultaterne viser, at det forventede antal kollisioner forbliver på et meget lavt niveau, oftest vedrørende enkelte individer, og i mange tilfælde er det nul. Også for gæs blev betydningen af påvirkningen, trods et højere antal potentielle kollisioner i det værst tænkelige scenario, anset for ubetydelig på grund af denne gruppes meget store bestandsstørrelse.

En detaljeret analyse af havvindmølleparkens indvirkning på trækfugle findes i bilag 5. I bilaget beskrives metodikken til modellering af kollisionsrisikoen, herunder anvendelsen af den almindeligt anvendte Band-kollisionsrisikomodel (CRM), modelleringsfaserne, de anvendte antagelser, undvigelsesrater, usikkerheder samt måden, hvorpå data om fuglene er koblet sammen med vindmølleparkens tekniske parametre. I tabel 3.1 på side 15 i bilaget præsenteres de parametre for MFW Baltica-1, der er anvendt til modelleringen, dvs. i den variant, som ansøgeren har foreslået, henholdsvis 60, 50 eller 36 vindmøller med en enhedseffekt på henholdsvis 15, 20 og 25 MW samt i den alternative variant 64 vindmøller, samtidig med angivelse af rotordiameter, den mindste afstand mellem

[Side 9:]

rotorbladets laveste position og vandoverfladen samt nacellens højde. Derefter er der i tabel 3.2 sammenfattet de biologiske parametre for fuglene, der er inddraget i modelleringen, herunder kropslængde, vingefang, flyvehastighed og andelen af fugle, der flyver i rotorhøjde. Hvad angår barriereeffekten, findes analysen på side 17–24 i bilaget sammen med en vurdering af den kumulative påvirkning fra MFW Baltica-1 sammen med andre MFW. De relevante teoretiske ruter er illustreret i figur 4.1 og 4.2 på side 23 og 25 i bilaget. Bilag 5 indeholder ikke blot selve modelberegningerne, men også en fortolkning heraf og en vurdering af de opnåede resultaters betydning.

Som resultat af modelleringen blev det fastslået, at blandt alle de arter, der indgik i analysen, blev påvirkningen som følge af kollisioner vurderet til at være af mindre betydning for sortand, havlit, trane og dværgmåge. For tranen er det anslåede maksimale antal kollisioner 1 individ om foråret og nul om efteråret, uanset variant. For de øvrige arter blev betydningen af kollisionsrisikoen vurderet til at være ubetydelig.

I denne sammenhæng blev der også analyseret den kumulative påvirkning fra andre havvindmølleparker i nærheden af det planlagte projekt, herunder havvindmølleparkerne: Bałtyk I, Bałtyk II, Bałtyk III, Baltic Power, Baltica 2, Baltica 3, BC-Wind, 44.E.1 og FEW Baltic II (hvor selv fjerntliggende havvindmølleparker er medtaget). Modelleringen viste, at dødeligheden for de fleste arter fortsat er på et lavt niveau. Den kumulative påvirkning for sortand udgør maksimalt 68 individer, der udsættes for kollision, og for tranen maksimalt 177 individer om foråret, men for den rimelige alternative variant. De kumulative påvirkninger viser

bevidst overvurderede dødelighedstal i det tilfælde, at fuglene rent faktisk skulle støde på alle havvindmølleparkerne på deres rute. I lyset heraf er den kumulative påvirkning vurderet til at være moderat for traner og gæs. For alle øvrige fuglearter og -grupper er den kumulative risiko for kollision vurderet til at være af mindre betydning eller ubetydelig.

I driftsfasen af MFW Baltica-1 vil påvirkningen på havfugle primært være forbundet med beslaglæggelse af levesteder, barriereeffekten og risikoen for kollision samt udsendelse af kunstigt lys. Den største betydning blev tillagt påvirkningerne på bunddyrædende og fiskeædende fugle, især med hensyn til fortrængning fra levesteder, begrænsning af adgangen til fødesøgningsområder, barriereeffekten samt påvirkningen fra kunstigt lys, idet disse påvirkninger blev vurderet som langsigtede, reversible og i nogle tilfælde med grænseoverskridende eller regional rækkevidde. Hvad angår måger, blev virkningernes betydning vurderet som ubetydelig, da disse arter er mindre følsomme over for tilstedeværelsen af infrastruktur og menneskelig aktivitet, og i nogle tilfælde kan de udnytte konstruktioner eller tilstedeværelsen af fartøjer som hvilesteder eller fødekilder. Elektromagnetisk stråling blev vurderet som en påvirkning af mindre betydning for alle de analyserede fuglegrupper.

De oplysninger i rapporten om placering og parametre for vindmøller og elstationer gjorde det således muligt at vurdere områdets tilgængelighed for dyr, der omfattede den nuværende tilstand, anlægsfasen og driftsfasen. For havfugle og havpattedyr blev resultaterne af feltundersøgelser og overvågning anvendt og derefter

[Side 10:]

koblet sammen med konsekvensanalyser vedrørende arealbeslaglæggelse, barriereeffekt og adfærdsændringer. Der er derfor, hvad angår placeringen og parametrene for vindmøller og platforme samt deres indvirkning på områdets tilgængelighed for dyr, herunder havpattedyr, havfugle og fugletræk, ikke grundlag for at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering.

Efter klageinstansens vurdering er der heller ikke grundlag for at fastslå, at der er behov for at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering for så vidt angår analysen af berettigelsen af at anvende et system til midlertidig nedlukning af enkelte vindmøller eller grupper af vindmøller i perioder med intensivt fugletræk for et større antal fuglearter, der flyver i kollisionshøjde. Dette spørgsmål er blevet analyseret i rapporten og i bilag 5, der omfatter en vurdering af Baltica-1-havvindmølleparkens indvirkning på trækfugle med hensyn til barriereeffekten og kollisionsrisikoen på grundlag af modelberegninger, hvis sammenfattede resultater er gengivet i denne afgørelse.

Som resultat af modelleringen af trækfugles kollisionsrisiko med den planlagte havvindmøllepark Baltica-1 foreslås det i rapporten, som en foranstaltning til at minimere indvirkningen på trækfugle, at turbinerne udstyres med et system til fjernbetjent nedlukning, hvilket vil gøre det muligt at reducere risikoen for kollisioner med traner, der flyver gennem rotorområdet, betydeligt (s. 467, 476).

RDOŚ i Gdańsk pålagde i den anfægtede afgørelse ansøgeren betingelse B.II.8 med følgende

ordlyd: *Vindmølleparken skal udstyres med et system, der gør det muligt kortvarigt at standse/reducere hastigheden på udvalgte vindmøller i perioder med fugletræk. Systemet skal aktiveres, når resultaterne af den operationelle overvågning viser, at der over MEW-området finder et intensivt træk af traner sted i kollisionshøjde, samt i situationer, hvor dette er påkrævet*. I begrundelsen for afgørelsen skrev RDOŚ i Gdańsk: *Den svenske part henviste samtidig til de forbehold, som organisationen BirdLife Sweden havde rejst vedrørende risikoen for massekollisioner mellem fugle og havvindmølleparken. Hvad angår spørgsmålet om minimering eller begrænsning af virkningerne af eventuelle kollisioner, som BirdLife Sweden har påpeget, skal det bemærkes, at der er truffet passende foranstaltninger på dette område på baggrund af resultaterne af undersøgelser af trækfugle. Investoren har allerede foreslået et system med midlertidige nedlukninger (nedsættelse af rotorhastigheden) på grund af tranernes træk. I henhold til den gennemførte kollisionsvurdering er det påvist for denne art, at kollisionspåvirkningen kan være moderat på grund af dens betydeligt lavere undvigelsesrate i forhold til andre arter, der blev registreret under undersøgelserne. I lyset heraf er det berettiget at indføre passende foranstaltninger – betingelse nr. B.II.8, B.II.4.* Det fremgår således af begrundelsen for afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk, at de foranstaltninger, som investoren har foreslået, er passende og bygger på undersøgelser af trækfugle. Da ansøgeren er blevet pålagt at anvende et system, der muliggør kortvarig standsning/hastighedsreduktion af udvalgte vindmøller i fuglenes trækperioder, og er blevet pålagt at gennemføre visuel og radarovervågning af trækfugle og deres reaktioner på de barrierer, de møder, vil RDOŚ i Gdańsk efter en analyse af resultaterne af denne overvågning have mulighed for at iværksætte foranstaltninger i henhold til artikel 82, stk. 1c, i u.o.o.ś. med henblik på at pålægge ansøgeren yderligere forpligtelser vedrørende

[Side 11:]

anvendelsen af dette system i forhold til andre fuglearter. Ifølge GDOŚ vil en ny analyse baseret på modellering ikke føre til andre resultater end den analyse, der er præsenteret i rapporten udarbejdet i forbindelse med indhentningen af afgørelsen om miljømæssige betingelser. Overvågningen vil levere pålidelige resultater.

Et yderligere emne i den fornyede miljøkonsekvensvurdering i afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober 2025 er fastlæggelsen af de centrale parametre for vindmøllerne. Som allerede nævnt ovenfor er projektets grundlæggende parametre angivet i tabel 1.1 på side 34 og tabel 3.1 på side 52 i rapporten, hvor vindmølleparkens maksimale effekt er fastsat til 900 MW, den enkelte vindmølles effekt til mellem 15 og 25 MW, antallet af vindmøller til mellem 36 og 60, det mindste og største antal havbaserede elstationer (1-4 stk.) samt den maksimale længde af kabelruterne på 140 km.

Rapporten indeholder desuden data vedrørende selve turbinekonstruktionerne og deres parametre, der er afgørende for omfanget af miljøpåvirkningen. Det fremgår af oversigterne, at der for den valgte variant blev analyseret turbiner med en effekt på mellem 15 og 25 MW, en rotordiameter på ca. 236 til 310 m, en samlet højde på op til ca. 330 m samt en mindste afstand mellem rotorbladets laveste position og vandoverfladen på 20 m, med

mindsteafstande mellem vindmøllerne på 3,5 gange rotordiameteren og maksimale afstande på op til 12 gange rotordiameteren. Samtidig beskrives de tekniske parametre for fundamenterne til de enkelte vindmøller og havbaserede elstationer i rapporten, hvor de præsenteres i tabellerne 3.7–3.11 på side 65–75 i rapporten, hvilket betyder, at de centrale parametre for havvindmølleparken, der omfatter både delen over vandet og de konstruktionselementer, der er forbundet med anlæggets fundamentering, er præsenteret i rapporten. På baggrund heraf blev der foretaget en miljøkonsekvensvurdering af det planlagte projekt under de mest ugunstige mulige forudsætninger, herunder for trækfugle og havfugle, havpattedyr, fisk og makrozoobentos.

Hvad angår omfanget af den fornyede miljøkonsekvensvurdering med hensyn til den nøjagtige placering og parametrene for de havbaserede elstationer, skal det først og fremmest påpeges, at denne del af MFW-infrastrukturen ikke udgør et projekt, der altid kan have en væsentlig indvirkning på miljøet. Desuden fremgår det af rapporten, at der inden for rammerne af investeringen vil blive opført mellem 1 og 4 stationer, hvilket betyder, at denne del af havvindmølleparken ikke vil ændre det planlagte projekts indvirkning på miljøet væsentligt.
I rapporten er placeringen af disse anlæg knyttet til området for opførelse af vindmøller og interne kabelføringer, hvis geocentriske koordinater er angivet på s. 53–54 i dokumentet. Rapporten indeholder også data, der gør det muligt at fastlægge de tekniske parametre for de havbaserede elstationer. Det fremgår af rapporten, at der er taget højde for muligheden for at anvende både transformerstationer og omformerstationer, idet detaljerede oplysninger om disse anlæg er præsenteret i projektbeskrivelsen på side 59–60 samt på side 73–75. Det fremgår af rapporten, at antallet og konfigurationen af MSE afhænger af den valgte energitransmissionsteknologi, dvs. HVAC – vekselstrømsteknologi med høj strømstyrke – eller HVDC – jævnstrømsteknologi. Derudover angives eksempler på dimensioner for transformer- og omformerstationer samt deres væsentligste udstyr, herunder

[Side 12:]

transformer- eller omformerudstyr, fordelings- og styreapparatur, kontrol- og kommunikationsudstyr, nødstrømssystemer samt elementer til teknisk vedligeholdelse, herunder mulighed for anlæg af en helikopterlandingsplads og krananlæg. Bevismaterialet indeholder således ikke blot oplysninger om selve antallet af stationer, men også om deres funktion, grundlæggende tekniske egenskaber og udstyr.

Man kan heller ikke tilslutte sig den opfattelse, at rapporten ikke angiver typen og størrelsen af fundamenterne til de havbaserede elstationer. Det fremgår nemlig af rapporten, at der for MSE blev overvejet monopælfundamenter, jacketfundamenter og gravitationsfundamenter, og en oversigt over deres tekniske parametre er præsenteret i tabel 3.11 på side 75 i rapporten. Der er ligeledes angivet de arealer, som de enkelte fundamenttyper (minimale og maksimale) samt deres erosionsbeskyttelse optager, herunder også løsninger, der er planlagt til større transformer- og omformerstationer, som kan kræve fundamentering på flere fundamenter. Rapporten knytter desuden valget af MSE-fundamenttyper til de geologiske og hydrometeorologiske forhold i investeringsområdet, hvilket betyder, at spørgsmålet om

fundamenternes type og størrelse allerede er afklaret. Desuden er arealet af fundamenterne under MSE-anlæggene medtaget i det samlede areal af MFW-fundamenterne og i deres indvirkning på de enkelte miljøkomponenter. Også elementerne over vandet i denne infrastruktur er inddraget i miljøkonsekvensanalyserne for MFW. Rapporten henviser til MSE-parametrene og deres fundamenter ved vurderingen af projektets indvirkning på havbunden, bundsedimenter, makrozoobentos, havvandskvaliteten samt ved analysen af mængden af ophvirvlet sediment og det areal, der optages på havbunden. Dokumentationen indeholder således tilstrækkelige data til at vurdere miljøpåvirkningen, også hvad angår MSE's fundamentering.

Det skal herudover påpeges, at de betingelser, der er pålagt i den anfægtede afgørelse fra RDOŚ i Gdańsk, ikke specifikt vedrører de enkelte infrastrukturelementer i det planlagte projekt, og derfor er et så detaljeret omfang af den fornyede miljøkonsekvensvurdering, som er angivet i afgørelsen, efter GDOŚ's opfattelse ikke begrundet.

Efter klageinstansens vurdering er der ikke grundlag for at fastslå, at der er behov for at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering, heller ikke for så vidt angår forslag til løsninger, der minimerer støjpåvirkningen og reducerer rækkevidden af denne, og som er passende i forhold til de valgte fundamenteringsmetoder. Dette spørgsmål er allerede blevet behandlet indgående i rapporten og i bilag 3 med titlen: »Numerisk modellering af udbredelsen af støj genereret ved pæleramning i MFW Baltica-1-området«. I rapporten (s. 70-73) angives mulige teknikker til reduktion af undervandsstøj i forbindelse med pælefundamentering, nemlig BBC (Big Bubble Curtain), dvs. et stort boblegardin, der består i at danne en ring af luftbobler omkring stedet for pæleramningen, som spreder lydbølgerne og begrænser støjspredningen i havmiljøet, IQIP-NMS (IQIP Noise Mitigation System), dvs. et system med en isolerende kappe, der omgiver pælen og reducerer lydbølgernes energi ved at udnytte forskelle i impedans mellem vand, luft og isoleringsmaterialer, samt HSD (Hydro Sound Dampers), dvs. vandbaserede lyddæmpere bestående af gas- og skumelementer, der absorberer og

[Side 13:]

spreder den lyd, der genereres under nedramningen af pæle. Derudover kan der anvendes visuelle og akustiske observationer, systemer til at afskrække dyr samt en procedure til gradvis opstart af rammeren (soft-start). Anvendelsen af støjreduktionssystemer – SRH – har til formål at begrænse undervandsstøjniveauet til værdier, der sikrer beskyttelsen af marsvin, sæler og andre marine organismer, samt at minimere risikoen for væsentlige miljøpåvirkninger. SRH-systemerne vil blive anvendt med henblik på at begrænse undervandsstøjens påvirkning af sældyr og marsvin til de i rapporten angivne maksimale støjniveauer i en bestemt afstand fra pæleramningen samt i Natura 2000-området Hoburgs Bank och Midsjöbankarna (SE0330308).

Derefter præsenteres resultaterne af modelleringen af støjpåvirkningsområderne fra pæleramningen for marsvin og sæler i tabellerne 10.28–10.31 på side 320–326 i rapporten, vurderingen af omfanget og betydningen af påvirkningerne i anlægsfasen ved anvendelse af støjreduktionssystemet i tabellerne 10.33–10.34 på side 327–329 i rapporten samt de

modellerede støjniveauer ved grænsen til Natura 2000-området Hoburgs bank och Midsjöbankarna, under hensyntagen til anvendelsen af afbødende foranstaltninger i form af BBC, HSD+DBBC samt IQIP+DBBC, i tabellerne 10.46–10.50 på side 341–346. Rapporten indeholder desuden et afsnit om afbødende foranstaltninger i kapitel 15 fra side 476 samt et afsnit om overvågning af undervandsstøj fra side 479.

Den gennemførte modellering viste, at undervandsstøj genereret under pæleramning kan sprede sig over betydelige afstande og primært påvirke marsvin samt i mindre grad sæler. Analysen viser, at de mest effektive løsninger er de kombinerede løsninger, dvs. HSD + DBBC og IQIP + DBBC, som betydeligt begrænser risikoen for TTS og PTS og mindsker rækkevidden af adfærdsmæssige påvirkninger. Selve boblegardinet (BBC) vurderes som mindre effektivt og sikrer i nogle analyser ikke, at de krævede beskyttelsestærskler nås. Anvendelsen af dobbelte SRH-løsninger begrænser i væsentlig grad rækkevidden af påvirkningerne samt risikoen for høreskader (TTS – midlertidig forskydning af høretærsklen og PTS – permanent forskydning af høretærsklen) hos havpattedyr.

For marsvin er det konstateret, at ved anvendelse af SRH vil påvirkningerne i forbindelse med høreskader være begrænset til et lille område umiddelbart omkring stedet for pæleramningen, mens den primære effekt vil være midlertidige adfærdsændringer, herunder lokal bortskræmning og undgåelse af arbejdsområdet. Rækkevidden af disse påvirkninger kan omfatte en del af Natura 2000-området Hoburgs bank och Midsjöbankarna, men det område, der påvirkes, vil ikke overstige ca. 1 % af arealet om sommeren og 3,8 % om vinteren. For sælerne viste modelleringen en ubetydelig risiko for varig høreskade samt en begrænset rækkevidde af adfærdsmæssige påvirkninger.

Analysen af undervandsstøj viste, at gennemførelsen af projektet ikke vil medføre væsentlige negative virkninger på bevaringsmålene for Natura 2000-området Hoburgs bank och Midsjöbankarna (SE0330308). Vurderingen af indvirkningen viste, at der ikke vil være nogen indvirkning på naturtyperne 1110 (sandbanker på havbunden) og 1170 (rev), som ligger uden for rækkevidden af de forventede indvirkninger fra projektet. Den væsentligste påvirkningsfaktor vil være undervandsstøj i forbindelse med pæleramning, som kan påvirke marsvin

[Side 14:]

og i mindre grad de fugle, der indgår i områdets udpegningsgrundlag. Ved anvendelse af et passende støjreducerende system (SRH) og en passende tilrettelæggelse af arbejdet vil denne påvirkning hovedsageligt være begrænset til midlertidig bortskræmning og forflytning af individer væk fra arbejdsområdet. Påvirkningen er vurderet som moderat for marsvin og havlit, af mindre betydning for tejst og ubetydelig for ederfugl. Der forventes heller ikke en forringelse af Natura 2000-områdets integritet eller en væsentlig indvirkning på dets forbindelser til andre områder i Natura 2000-nettet.

Derfor vil et passende valg af afbødende foranstaltninger samt placering og tidsplan for pæleramningen – især undgåelse af arbejder i den nordlige del af parken i perioden juni–

august – gøre det muligt at begrænse påvirkningerne på havpattedyr væsentligt og holde dem på et niveau, der ikke medfører en væsentlig negativ indvirkning på populationernes bevaringsstatus.

Bilag 3 omfatter numerisk modellering af udbredelsen af undervandsstøj, der genereres under pæleramning af fundamenter til havvindmølleparker i MFW Baltica-1-området. Her er støjemissionen fra turbiner placeret i den nordlige, centrale og sydlige del af MFW analyseret, ligesom der er taget højde for sæsonbestemte scenarier, der omfatter sommer- og vinterforhold. På baggrund af modelleringen blev rækkevidden af støjens indvirkning på havpattedyr, især marsvin og sæler, samt på fisk fastlagt, idet der blev taget højde for muligheden for adfærdsændringer samt midlertidig og permanent høreskade (TTS og PTS). Rapporten indeholder desuden en analyse af effektiviteten af foranstaltninger til begrænsning af undervandsstøj, såsom boblegardiner (BBC og DBBC), Hydro Sound Damper-systemer (HSD) og IQIP, samt en vurdering af, hvordan anvendelsen heraf bidrager til at begrænse påvirkningsområdet. Modelleringsresultaterne viste, at den største akustiske påvirkning er forbundet med nedramning af monopælfundamenter, at jacketfundamenter genererer mindre støj, og at gravitationsfundamenter er den relativt mest støjsvage løsning, mens anvendelsen af et passende valgt støjreduktionssystem gør det muligt at begrænse niveauet og rækkevidden af undervandsstøj væsentligt samt minimere risikoen for negative virkninger på marine organismer. Analyser udført for sommer- og vintersæsonen bekræftede, at omfanget af påvirkningen afhænger af arbejdsstedets placering, lydudbredelsesforholdene samt de anvendte afbødende foranstaltninger. Konklusionerne fra denne modellering er indeholdt i rapporten og gengivet ovenfor.

Desuden skal det bemærkes, at investoren i punkt B.III.1 i konklusionen i afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober 2025 blev pålagt at indføre et støjreduktionssystem, der sikrer, at de undervandsstøjniveauer, der skyldes byggeriet, ikke overskrider det vægtede niveau på 140 dB re 1 µPa²s (SEL_{cum}) for marsvin inden for grænserne af Natura 2000-området Hoburgs bank och Midsjöbankarna. Derudover har RDOŚ i Gdańsk angivet en lignende, men udvidet version af denne betingelse i punkt C.1.g: *Under pæleramningen skal der anvendes støjreducerende systemer, der begrænser støjudsendelsen, f.eks. luft-/boblegardiner eller andre teknologier, der sikrer, at støjniveauet ved grænsen til Natura 2000-området Hoburgs bank och Midsjöbankarna ikke overskrider det niveau, der kan forårsage en midlertidig forskydning af høretærsklen (TTS) hos marsvin, dvs. niveauet 140 dB re 1 µPa²s (SEL_{cum}), vægtet med en HF-funktion (HF-vægtningsfunktion for havpattedyr med stor følsomhed over for højfrekvente lyde — marsvin). Hvis støjmålinger viser,*

[Side 15:]

at ovennævnte grænseværdi overskrides, skal pæleramningen afbrydes, og der skal iværksættes yderligere afbødende foranstaltninger, der gør det muligt at overholde den ovenfor angivne støjgrænseværdi. Den regionale direktør for miljøbeskyttelse i Gdańsk skal straks underrettes om en sådan situation og de iværksatte yderligere foranstaltninger, senest 7 dage efter hændelsens indtræden. En præcisering af de planlagte metoder, som fortsat vil

blive angivet på grundlag af modellering, ændrer således ikke på det faktum, at de kan vise sig at være utilstrækkelige, og at investoren i anlægsfasen vil være nødsaget til at anvende andre eller yderligere metoder for at overholde det vægtede støjniveau, der er angivet i konklusionen af afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk. GDOŚ er derfor af den opfattelse, at en fornyet miljøkonsekvensvurdering vedrørende forslag til løsninger, der minimerer støjpåvirkningen, ikke er nødvendig, da resultaterne heraf ikke vil føre til fastlæggelsen af sikre, endelige løsninger.

I lyset af ovenstående fandt klageinstansen, at rapporten sammen med bilagene indeholder tilstrækkelige, sammenhængende og pålidelige oplysninger om projektets indvirkning på miljøet i det omfang, hvor RDOŚ i Gdańsk i den anfægtede afgørelse pålagde en forpligtelse til at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering. Dokumentationen omfatter bl.a. fundamenteringsmetoder, arealet af havbunden, der inddrages, det maksimale antal og parametrene for vindmøller samt havbaserede elstationer, modellering af kollisionsrisikoen for trækfugle og havfugle, analyse af barriereeffekten, forslag om midlertidig nedlukning af vindmøllerne samt forslag til støjreducerende foranstaltninger sammen med en vurdering af deres effektivitet. Da disse spørgsmål således allerede er blevet behandlet i et omfang, der muliggør en miljøkonsekvensvurdering, og har gjort det muligt at fastsætte betingelser for miljøudnyttelse, miljøbeskyttelseskrav, der skal indarbejdes i byggeprojektet, forpligtelser vedrørende afbødende foranstaltninger samt angivelse af overvågningsomfanget, er der ingen grund til at antage, at det er nødvendigt at gennemføre en fornyet miljøkonsekvensvurdering. Det skal også understreges, at de analyser, der er udført i rapporten, vedrører de mest ugunstige forhold, der er antaget i dem. En rapport, der ville blive udarbejdet i forbindelse med en fornyet miljøkonsekvensvurdering, ville stadig være baseret på de antagne forudsætninger. En konkret verifikation af MFW Baltica-1's indvirkning på miljøet vil først fremgå af overvågningsresultaterne, og først da vil det være muligt at iværksætte yderligere foranstaltninger til forebyggelse af eventuelle ugunstige miljøpåvirkninger.

Desuden skal det bemærkes, at RDOŚ i Gdańsk i begrundelsen for afgørelsen ikke argumenterer for det i afgørelsens konklusion angivne omfang af den fornyede miljøkonsekvensvurdering. RDOŚ begrunder afgørelsen ved at henvise til:

1. data om projektets parametergrænser, der ikke muliggør en tilstrækkelig vurdering af projektets indvirkning på miljøet og fastlæggelse af betingelserne for projektets gennemførelse, idet der henvises til retningslinjerne for miljøkonsekvensvurdering af havvindmølleparker;
2. en ufuldstændig analyse af den kumulative miljøpåvirkning fra det planlagte projekt sammen med havvindmølleparkerne Baltica-1+ og Bałtyk I, idet det påpeges, at »på grund af manglen på detaljerede oplysninger om omfanget af deres miljøpåvirkninger er disse ikke blevet beskrevet tilstrækkeligt præcist i miljøkonsekvensrapporten«;

[Side 16:]

3. at en fornyet miljøkonsekvensvurdering »vil fjerne risikoen for overdrevne miljømæssige

betingelser, der begrænser projektet«; »vil gøre det muligt at fjerne/ændre overdimensionerede arealbegrænsninger, tidsplanbegrænsninger, overdrevne beskyttelsesforanstaltninger og overvågningsforanstaltninger, som har en negativ indvirkning på projektets optimale udvikling«.

Med henvisning til denne argumentation skal det påpeges, at retningslinjerne kun indeholder anbefalinger til anvendelse, mens hver sag behandles individuelt under hensyntagen til det bevismateriale, der er indsamlet i sagen. Rapporterne for alle havvindmølleparker udarbejdes på grundlag af en vurdering af den pågældende havvindmølleparks miljøpåvirkning baseret på projektets parametergrænser. Ifølge GDOŚ er påvirkningen i denne sag blevet analyseret ud fra de mest ugunstige forudsætninger, og miljøkonsekvensvurderingen i forbindelse med byggetilladelsen vil fortsat være baseret på modellering af påvirkningerne, hvilket efter GDOŚ's opfattelse ikke vil medføre en yderligere detaljering af miljøpåvirkningerne eller ændringer i de modelleringsresultater, der er præsenteret i rapporten af 16. maj 2025. GDOŚ har i begrundelsen for denne afgørelse udførligt kommenteret de spørgsmål, som var årsagen til, at RDOŚ i Gdańsk pålagde en fornyet miljøkonsekvensvurdering.

Andeninstansmyndigheden har på side 10 i denne afgørelse taget stilling til de kumulative virkninger. Det fremgår af rapporten, at virkningerne af MFW Bałtyk I er blevet inddraget i detaljer i de kumulative virkninger af det planlagte projekt. Hvad angår MFW Baltica-1+, fremgår det derimod af rapporten, at projektet på grund af dets tidlige gennemførelsesfase og manglende oplysninger om omfanget af dets virkninger ikke er medtaget i analysen af de kumulative virkninger. Efter GDOŚ's opfattelse er det uberettiget at pålægge en fornyet miljøkonsekvensvurdering af projektet på grund af manglende detaljerede oplysninger vedrørende et andet planlagt projekt, da dette udgør en overførsel af ansvaret for et andet projekt til investoren. Da MFW Baltica-1+ befinder sig i et tidligt udviklingsstadium, og de foreliggende oplysninger på nuværende tidspunkt ikke muliggør en analyse af de kumulative virkninger, vil de kumulative virkninger blive analyseret i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten for Baltica-1+.

Hvad angår argumentet om, at en fornyet vurdering vil gøre det muligt at »fjerne risikoen for overdrevne miljøkrav, der begrænser projektet«, skal det her påpeges, at i henhold til artikel 88, stk. 1, nr. 1, i u.o.o.ś. gennemføres en fornyet miljøkonsekvensvurdering også på anmodning fra den enhed, der planlægger at gennemføre projektet, indgivet til den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelsen. Hvis ansøgeren derfor vurderer, at afgørelsen om miljømæssige betingelser indeholder betingelser, som er umulige at opfylde, begrænser muligheden for at gennemføre projektet eller er i strid med projektforslaget, vil vedkommende indgive en relevant anmodning til den myndighed, der fører sagen om udstedelse eller ændring af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, i u.o.o.ś.

I henhold til artikel 82, stk. 2, i u.o.o.ś. fastslår den kompetente myndighed i den stillingtagen, der er omhandlet i stk. 1, nr. 4, i u.o.o.ś. (vedrørende nødvendigheden af at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering af projektet som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, i u.o.o.ś.), nødvendigheden af at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering

[Side 17:]

af projektet som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, 10, 14 og 18, i u.o.o.ś., samt de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, nr. 4b, i u.o.o.ś., idet der især tages hensyn til følgende omstændigheder:

1) de oplysninger om projektet, der foreligger på tidspunktet for udstedelsen af afgørelsen om miljømæssige betingelser, gør det ikke muligt i tilstrækkelig grad at vurdere projektets indvirkning på miljøet eller kræver yderligere præciseringer i forbindelse med de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, 10, 14 og 18, i u.o.o.ś., samt de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, nr. 4b, i u.o.o.ś.;
2) der på grund af projektets art og karakteristika samt dets sammenhæng med andre projekter er mulighed for, at virkningerne af de projekter, der befinder sig i det område, som projektet vil påvirke, kan kumuleres;
3) der er mulighed for, at projektet kan påvirke områder, der kræver særlig beskyttelse på grund af forekomsten af plante- og dyrearter eller deres levesteder eller naturtyper, der er omfattet af beskyttelse, herunder Natura 2000-områder og andre former for naturbeskyttelse.

Ifølge GDOŚ taler ingen af ovenstående forudsætninger i den foreliggende sag for at pålægge en forpligtelse til at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering af projektet som led i sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, nr. 1, i u.o.o.ś., hvilket er påvist i begrundelsen for denne afgørelse.

Inden denne afgørelse blev truffet, underrettede andeninstansmyndigheden ved meddelelse af 9. juli 2026, ref. nr.: DOOŚ-WDŚI.420.33.2025.SP.9, parterne i sagen, i henhold til artikel 10, stk. 1, i k.p.a., om muligheden for at gennemgå sagens akter og udtale sig om de indsamlede beviser og materialer samt de fremsatte krav.

I henhold til artikel 138, stk. 1, nr. 2, i k.p.a. kan klageinstansen ophæve den anfægtede afgørelse helt eller delvist og i dette omfang træffe afgørelse om sagens realitet eller – ved at ophæve denne afgørelse – henlægge sagen i første instans helt eller delvist. En ophævelse af afgørelsen på grundlag af artikel 138, stk. 1, nr. 2, *ab initio* i k.p.a. vil finde sted, når klageinstansens afgørelse i sagen efter en fornyet behandling er i strid med afgørelsen truffet af førsteinstansmyndigheden. Når en forvaltningsmyndighed i klagesagen træffer en afgørelse, der ophæver den anfægtede afgørelse og træffer afgørelse i sagens realitet, indtager den det standpunkt, at afgørelsen fra førsteinstansmyndigheden i dette henseende er ukorrekt på grund af uoverensstemmelse med lovbestemmelserne eller set ud fra hensigtsmæssigheden af den trufne afgørelse. En sådan situation foreligger i forbindelse med det anfægtede punkt F i afgørelsen fra RDOŚ i Gdańsk af 17. oktober 2025.

Under hensyntagen til princippet om toinstansbehandling i forvaltningssager, hvis essens er at sikre parterne retten til to gange at få sagen behandlet og afgjort, foretog GDOŚ i forbindelse med klagesagen en analyse af det indsamlede bevismateriale. I løbet af klagesagen behandlede andeninstansmyndigheden sagen i det omfang, der var blevet anfægtet. Den anfægtede del af afgørelsen var uhensigtsmæssig, hvilket begrundede, at den blev ophævet,

og at sagen blev afgjort i realiteten.

[Side 18:]

På denne baggrund traf GDOŚ afgørelse som anført i afgørelsens konklusion.

Vejledning

- denne afgørelse er endelig i administrativ henseende. I henhold til artikel 50 og artikel 52, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, nr. 1, i lov af 30. august 2002 – Lov om sagsbehandling ved forvaltningsdomstolene (Polens Lovtidende af 2026, pos. 143, med ændringer), herefter benævnt »p.p.s.a.«, kan der indgives klage til den regionale forvaltningsdomstol i Warszawa;
- i henhold til artikel 53, stk. 1, og artikel 54, stk. 1, i p.p.s.a. skal klagen indgives via GDOŚ inden for en frist på tredive dage fra modtagelsen af afgørelsen;
- klageren er i henhold til artikel 230 i p.p.s.a. i forbindelse med § 2, stk. 3, nr. 3, i Ministerrådets bekendtgørelse af 16. december 2003 om størrelsen af og de nærmere regler for opkrævning af gebyr i sager for forvaltningsdomstolene (Polens Lovtidende af 2021, pos. 535) forpligtet til at betale et gebyr for klagen på 200 zł. Klageren kan, jf. artikel 239 i p.p.s.a., fritages for pligten til at betale retsomkostninger;
- klageren kan i henhold til artikel 243 i p.p.s.a. på egen anmodning få bevilget retshjælp. Denne anmodning er fritaget for retsafgifter;
- klagen skal i elektronisk form indgives til ePUAP-adressen: /gdosgovpl/SkrytkaESP, mens den i papirform skal indgives til adressen for Generaldirektoratet for Miljøbeskyttelse: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generaldirektøren for Miljøbeskyttelse
/elektronisk underskrift/

Modtagere:

1. Juridisk rådgiver Miłosz Tomasik, befuldmægtiget repræsentant for selskabet Elektrownia Wiatrowa Baltica-1 sp. z o.o., elektronisk forkyndelse (e-Doręczenia)
2. ”Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego”, elektronisk forkyndelse (e-Doręczenia)

Til orientering:

1. Den regionale direktør for miljøbeskyttelse i Gdańsk, elektronisk forkyndelse (e-Doręczenia)
2. Ministeriet for Klima og Miljø, elektronisk forkyndelse (e-Doręczenia)